

X9 קיר אמן

2.11.15 > 14.11.15

/ מיה וכטל

מיה מציירת את הטבע מתוך הסטודיו. הפרחים והעצים שהיא מציירת אינם העתקה או התרשמות ישירה מהתבוננות בטבע אלא אלו הם ייצוגים הלקוחים מתוך רשומים זואולוגים מתוך דגמי פרחים ועצים וגם מתוך צילומים. תפיסת החלל השטוחה, הדגמיות החוזרת על עצמה והצבעוניות המשתנה, מבטאים הלכי רוח משתנים.

/ אליקו נר גאון < פורטרטים

אליקו נר גאון מציג ציור שנדמה כי הפיזיות שלו נגזרת מתוך הרוחני שבו. נר גאון מרחיב את טווח הראייה, את טווח האופק, ומשרטט קווים של רגש, של מצבי רוח עד שמושאי הופכים לביטוי רגשי חי. הקומפוזיציות משקפות מאבק בין כתם לקו, בין דחיסות ואווריריות, אור וחושך, שקיפות דלילה לאטימות עבה. בין זרימת הקו ולכידתו לכדי דימוי, לבין האבדון שלו אל ביטוי מופשט.

בתערוכה מוצגים שלושה פורטרטים; פורטרט עצמי קודר ומלנכולי, פורטרט של נערה קובנית ופורטרט של אלמוני שצילם באקראי ושיכתב.

האמן מותיר חשופים את עקבות התהליך האמנותי. אקספרסיביות הקווים, הטמפו שלהם, השוליים שלעיתים נותרים "פרומים", מאפשרים לצופה להיות שותף מנטלי בעבודה ולהתחקות לא רק אחרי שלבי העבודה אלא גם אחרי הקשר שבין המציאות הראשונית של האובייקט לקיומו הסופי כעבודת אמנות.

/ טל זנזורי < Change Spot

סדרת העבודות "Change Spot" נוצרה מתוך אמונה כי המעמד הקדוש והנשגב שהחומר והכסף מקבלים בימינו אחראים למספר רב של תחלואים ועוולות בחברה האנושית.

"אני מחזיר את השטרות למה שהם לפני הכל, נייר, חומר גלם. מפרק ומרכיב, גוזר ומדביק, משחק עם הערכים בפעולה אמנותית."

בעזרת שימוש בטכניקות הלקוחות מעולם היצירה הילדותי והנאיבי ומז'אנר קישוטי הנייר מבקש זנזורי לחלל את מעמדו וקדושתו של הנייר ולהגחיק אותו בעיני הצופה.

/ דפנה שרתיאל

כיום, יותר מתמיד, אנו חווים את העולם דרך רשתות ומסכים. הנגישות לשפע של דימויים וירטואליים יוצרת אשליה של הרחבת והעשרת שדה הראיה. בפועל - אנו נידונים לרידוד והפשטה עד לרמת פורמט ורזולוציית המסך הדיגיטלי הזעיר, כמו גם למיסוך וטשטוש של ניואנסים ומורכבויות.

"בעבודתי אני חוקרת את אבני הבניין של הדימוי הדיגיטלי - הפיקסלים, הן כשפה פונקציונאלית של צמצום והפשטה, והן כסוג של אסתטיקה המייצגת את רוח הזמן. באמצעות "הורדת הרזולוציה" וצמצום מספר יחידות המידע המשמשות ליצירת דימוי - אני בודקת את הגבול החמקמק בין מופשט לפיגורטיבי."

יישום הדימויים הדיגיטליים בטכניקות ציור מסורתיות ועמלניות (הדפסי תחריט וציור ידני באספלט על עץ) נועד להמירם לעולם החומר הממשי, המתכלה והאנושי.

/ תרצה אולמן < בדי תפילה

"אני מציירת כתב עברי בצורה אינטואיטיבית, כך שהכתוב אינו קריא, אלא מבטא את התנועה והקצב בכתיבה שמחוקקת בגוף. הגילוי והכיסוי של שכבות הכתיבה יוצרים מארג של טקסט-טקסטורה מצד אחד וכתיבה חופשית של תגים באומנות הרחוב."

/ גיל דסיאנו ביטון

בשנתיים האחרונות חוקר ומתעד את שכונת ילדותו: "שכונת עוני קטנה בראשון לציון", מפרק ובונה אותה פיזית ותודעתית מחדש.

"במשך שנים ארוכות הגיעו מהגרים מצפון אפריקה (מרוקו) איכלסו ומאכלסים עד היום דירות צפופות בחורכי אדמות (ההיפך מגורדי שחקים) מתפוררים. בנוסף אני חוקר את תנוחת הידיים המסקרנת של סבתא שלי ז"ל שנהגה לשבת כעדה למתרחש סביבה, האם זו תנוחה של ויתור, ריסון, חניקה, שוויון, מאבק, העמדת פנים, פחד או בדיקת הדופק לעצמה."

/ ברכה גיא < ויטרינה

"השימוש בבובות ובאוספים שונים מלווה אותי לאורך כל שנות חיי ויצירתי האמנותית. הבובות שהן אחד האמצעים לביטוי והעברת תחושותי. בנוסף, אני אוספת כל מיני חפצים שאני מוצאת, כאלו שאנשים נפרדו מהם והשליכו. אצלי בסטודיו אני מתחברת אליהם ושומרת עליהם מכל פגע רע ומחפשת עבורם גאולה. יש לי הרגשה פנימית שהם מבקשים שלא אשאיר אותם לבד. האובייקטים בתוך הוויטרינה משמשים כמתווכים בין הזיכרונות שלי לבין החוויה של המתבונן. הבובות על המדפים מעלות אבק כמו הזיכרונות שלצערנו גם הם מעלים אבק ודוהים עד שנמחקים במהלך הזמן."

/ שלומית גולדפינגר < הדר

העבודה בנויה מרישומים על שקף וזכוכית המבוססים על שני תצלומים מהאלבום המשפחתי. הרישומים משוכפלים, ומוצבים כך, שנוצרים יחסי גומלין ביניהם. באחד הרישומים נראה האב המצלם, ובשני האב נראה בסיטואציה משפחתית כשבתו יושבת על כתפיו. במקרים רבים שני

הרישומים מוצבים כך שנראה שהאב מצלם את עצמו ואת בתו. במרכז העבודה ישנם פרגמנטים מוגדלים של פני הבת כשחלקים ממנה מוחסרים.

נקודת המוצא לעבודה היא החדירה של המצלמה להווי המשפחתי. במעשהו הצלם מחד מנסה למסגר רגע משפחתי ולעצב את האופן שבו תונצח המציאות המשפחתית (באלבום התמונות), ומאיך עצם נוכחותו כצלם בתא המשפחתי, מעמידה אותו בעמדה חיצונית, מתבוננת, ואפילו מנותקת. הסיטואציה המוכרת במשפחות רבות משמשת בעבודה זו כמצע להתבוננות באקט שהוא לכאורה טריוויאלי, אולם מקפל בתוכו את ההזרה שבהפיכת בני המשפחה למושאים לצילום. ההגדלה של דימוי פני הבת, והחמקמקות של ייצוג פנים אלו מבליט את החשיפות, את היסודות הרעועים, ההתפרקות וההשטחה של התלת ממד אותו כופה מלאכת הזיכרון המתועד.

/ תמר לדברג < כך עושות כולן + פולה

צילומי סטילס לקוחים מתוך הסדרה "כך עושות כולן" (*COSI FAN TUTTE*), המתמקדת בפנטזיות הקשורות בסביבה הביתית. "משנת 2005 אני מצלמת חפצים וחומרים ביתיים: מכונת כביסה, סמרטוטים, קטשופ ועוד. אני חוזרת אל אותם האובייקטים לאורך שנים. מכונת הכביסה מופיעה בסרט הווידיאו המוצג במהלך סחיטה. מעניין אותי לחקור את התהליכים הפנימיים המתחוללים בתוכה מבחינת הדימוי והסאונד. כאמנית, אישה, אם, תמיד קיימת דיכוטומיה בין שגרת הבית לבין מה שמתחולל במחשבות ובדמיון."

החיים בעקבות פולה-וידיאו-ארט, 2015

פולה-הבובה הנמכרת ביותר בארצות ערב מהווה את הגרסה של התרבות האסלאמית לברבי. פולה מייצגת ערכים חינוכיים דידקטיים ומסרים דתיים. מאיה סנדרוביץ (אחייניתה בת ה 12 של האמנית) מגלמת ייצוגים שונים של פולה, כפי שמופיעים באתרים באינטרנט וביוטיוב, בהתאם לדפוסי הדת ומידת הקיצוניות באותה חברה. למרות ההתנגדות לתרבות הצרכנית של המערב ולרשתות החברתיות, נעשה שימוש נרחב ברשת לצורך הפצת המותג פולה והמסרים שהיא מקדמת.